

PASQUAL CALBÓ I CALDÉS 1752-1817

Pasqual Calbó i Caldés neix a Maó el 24 d'octubre del 1752. És el més petit dels quatre fills del matrimoni format per Pasqual Calbó, capità de vaixell, i Anna Caldés Orfila. La transcripció literal de l'acta baptismal diu el següent: “Dia 25 8bre. de 1752 fonch baptizat p. el Dr. Pere federich pre., Parochi licentia, un fill de Pasqual Calbo y Anna Maria Caldés, conges. Hagué nom Pasqual Joseph Bonavent^è. Foren Padrins Benet Mercadal y Margalida Mercadal y Pons. Nat die 24 dels correns a las 11 de la nit.”¹

La família Calbó, que viu al carrer de s'Arravaleta, procura donar una bona educació al seu fill, de manera que ja de molt jove —i a més d'assistir a l'escola—freqüenta l'acadèmia de dibuix i pintura del pintor italià Giuseppe Chiesa, afincat a Menorca uns anys abans. A l'acadèmia, destaca per la seva destresa i mestria, i el mateix Chiesa recomana als seus pares que l'enviïn a Itàlia, per poder-hi desenvolupar el talent artístic que el mestre albirava en el jove deixeble.

El 1770, amb només 18 anys, Pasqual Calbó marxa cap a Itàlia. En aquell país, estudia a les ciutats de Venècia i Roma, i prest ressalt a pels seus coneixements i la seva habilitat artística. La fama adquirida el porta fins a la cort vienesa, on és nomenat primer dissenyador de la Imperial Galeria per l'emperadriu Maria Teresa d'Àustria.

D'esperit melancòlic i turmentat, Pasqual Calbó fuig dels honors i la glòria que li ofereix la cort, i, deu anys després de la seva partida, torna a Menorca, per refugiar-se en l'entorn familiar. Aquí desenvolupa una intensa activitat pictòrica, entre la qual destaquen alguns retrats, com el realitzat al comte de Cifuentes, aleshores governador de l'illa. També es dedica a la docència.

Però, en general, a Menorca tampoc no hi troba les condicions ideals per desenvolupar el seu art, i la melangia es torna apoderar d'en Calbó, que poc després s'embarca cap a Amèrica en un viatge que durarà tres anys. En el seu periple, visita l'Havana i Santo Domingo, i pinta alguna de les seves obres més avantguardistes.

L'any 1790 torna definitivament a Menorca. En aquesta etapa, es dedica de nou a l'ensenyança: geometria, disseny i arquitectura; coneixements que va deixar recollits en una sèrie de tractats interessantíssims. Cosmopolita i coneixedor de diversos idiomes, Calbó s'expressa sense dificultat en català, castellà, italià, francès, alemany i un poc en anglès.

La producció pictòrica també és important en aquesta darrera època: retrats, quadres costumistes, decoració de residències..., ocupen tot el seu temps, fins que, uns anys abans de la seva mort, la manca de salut li impedeix continuar pintant.

Mor a Maó el 12 d'abril del 1817. L'Ajuntament de Maó el nomena Menorquí Il·lustre l'any 1866.²

¹ Llibre 13 de baptismes de Maó, foli 189, n. 337. Arxiu Diocesà de Menorca

² Llibre d'actes any 1866, pàg. 220. U-438. AHM

PASQUAL CALBÓ I CALDÉS 1752-1817

Pasqual Calbó i Caldés nace en Mahón el 24 de octubre del 1752. Es el menor de los cuatro hijos del matrimonio formado por Pasqual Calbó, capitán de barco, y Anna Caldés Orfila. La transcripción literal del acta bautismal dice lo siguiente: “Dia 25 8bre. de 1752 fonch baptizat p. el Dr. Pere federich pre., Parochi licentia, un fill de Pasqual Calbo y Anna Maria Caldés, conges. Hagué nom Pasqual Joseph Bonavent^a. Foren Padrins Benet Mercadal y Margalida Mercadal y Pons. Nat die 24 dels correns a las 11 de la nit.”³

La familia Calbó, que vive en la calle de s'Arravaleta, procura dar una buena educación a su hijo, por lo que siendo aún muy joven -además de asistir a la escuela- frecuenta la academia de dibujo y pintura del pintor italiano Giuseppe Chiesa, afincado en Menorca unos años antes. En la academia, destaca por su destreza y maestría, y el propio Chiesa recomienda a sus padres que lo envíen a Italia, para poder desarrollar el talento artístico que el maestro vislumbraba en el joven discípulo.

En 1770, con sólo 18 años, Pasqual Calbó marcha hacia Italia. En ese país, estudia en las ciudades de Venecia y Roma, y pronto resalta por sus conocimientos y su habilidad artística. La fama adquirida le lleva hasta la corte vienesa, donde es nombrado primer diseñador de la Imperial Galería por la emperatriz María Teresa de Austria.

De espíritu melancólico y atormentado, Pasqual Calbó huye de los honores y la gloria que le ofrece la corte, y, diez años después de su partida, vuelve a Menorca, para refugiarse en el entorno familiar. Aquí desarrolla una intensa actividad pictórica, entre la que destacan algunos retratos, como el realizado al conde de Cifuentes, entonces gobernador de la isla. También se dedica a la docencia.

Pero, en general, en Menorca tampoco encuentra las condiciones ideales para desarrollar su arte, y la melancolía vuelve a apoderarse de Pasqual Calbó, que poco después se embarca hacia América en un viaje que durará tres años. En su periplo, visita La Habana y Santo Domingo, y pinta alguna de sus obras más vanguardistas.

En 1790 vuelve definitivamente a Menorca. En esta etapa, se dedica de nuevo a la enseñanza: geometría, diseño y arquitectura; conocimientos que deja recogidos en una serie de tratados interesantísimos. Cosmopolita y conocedor de varios idiomas, Calbó se expresa sin dificultad en catalán, castellano, italiano, francés, alemán y un poco en inglés.

La producción pictórica también es importante en esta última época: retratos, cuadros costumbristas, decoración de residencias..., ocupan todo su tiempo, hasta que, unos años antes de su muerte, la falta de salud le impide continuar pintando.

Muere en Mahón el 12 de abril de 1817. El Ayuntamiento de Mahón lo nombra Menorquín Ilustre el 28 de diciembre de 1866.⁴

³ Libro 13 de bautismos de Mahón, folio 189, n. 337. Arxiu Diocesà de Menorca

⁴ Libro de actas año 1866, pág. 220. U-438. AHM

PASQUAL CALBÓ CALDÉS 1752-1817

Pasqual Calbó Caldés was born in Mahon on the 24th of October 1752. He was the youngest of four siblings, son of Pasqual Calbó, ship's captain, and Anna Caldés Orfila. The textual transcription of the baptism entry states the following:

“On the 25th day of October 1752 I, Dr. Pere federich priest, *Parochi licentia*, have baptised a son of Pasqual Calbo and Anna Maria Caldés, spouses. He was given the name of Pasqual Joseph Bonavent^a. His godparents: Benet Mercadal and Margalida Mercadal y Pons. He was born on the 24 of the said month at 11 in the afternoon”⁵

The Calbó family, who lived in S'Arravaleta Street, tried to provide their son with a proper education and apart from attending school, while still a boy he frequently attended the drawing and painting academy of the Italian painter Giuseppe Chiesa, who was living in Minorca for some years. At the academy, Pasqual was remarkable for his skill and mastery. Chiesa himself recommended his parents send him to Italy to help him develop the artistic talent that his master had already observed in his young pupil.

In 1770, when he was only 18, Pasqual Calbó moved to Italy. There, he studied in Venice and Rome, and soon stood out for his knowledge and artistic skills. His notoriety earned him a position at the Court of Vienna, where he was appointed first designer of the Imperial Gallery by the Empress Maria Theresa of Austria.

Due to his melancholic and tormented spirit, Pasqual Calbó refused the honours and the glory offered by the court and, ten years after leaving Minorca, he went back to find shelter with his family. Once in Minorca, he painted a great deal, and some of his portraits are well worth highlighting, such as that of the Count of Cifuentes, governor of the island at that time. He also worked as a teacher.

In general, however, he was unable to find ideal conditions in Minorca to develop his art and the melancholy overpowered Calbós' spirit once again. Hence, he soon set sail to America where he spent three years. During his voyage, he visited La Habana and Santo Domingo, where he painted some of his most avant-garde pictures.

In 1790 he finally came back and established himself in Minorca. During this period, he again worked as a teacher of geometry, design and architecture. All his knowledge was registered on a series of very interesting treatises. A cosmopolitan man, knowledgeable in several languages, Calbó spoke fluent Catalan, Spanish, Italian, French, German and some English.

His pictorial work is also important during this last period: portraits, costumbrist paintings, decoration of manor houses... dedicating himself fully to these activities until, only a few years before his death, his poor health hindered his passion for painting. He died in Mahon on the 12th of April 1817.

The City Hall of Mahon agreed to appoint him Distinguished Minorcan Citizen in 1866⁶.

⁵ Book of baptism num. 13 of Mahon, page 189, number 337.

⁶ Book of minutes 1866, page 220. U-438. AHM